

სახალხო ფურცელი

სურათებიანი ჟამათება

გაზეთის № 681

ლაგაზების № 122

კვირა, 25 სექტემბერი 1916 წ.

360ბა, სურათი ფრ. შატავა.

მ-ის

შენს მკერდზე მუდამ ვარდი ირბევა, შენს ზაგეს მუდამ ღიმი ჰჰლის ვარდათ,—
არ ვიცი ქალი, შენდა ვარდს ეგრე ერთი-მეორე რად შეგყვარდათ?

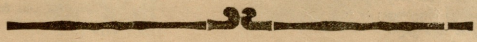
შენს თვალია ჩრდილ ქვეშ ხან დილა ჰყვავის, ხან კი საღამო წარბ გადახრილი,
შენ ხან ფიჭვი ხარ შემოდგომისა, ხან მზის ყვავილი ნამ გადაყრილი!

შენ წამით სცხოვრობ წუთის საზღვარზე, ვთ სიყმაწვილის ცვალებადობა,
ხან ფიჭვის დაყრდნობ ტრფობის, ზღაპარზე, ხან ტრფობისადმი გიკვდება ნდობა!..

და ეგრე მისდევ დროთ ზაფხულ-ზამთარს, ხან გულ დაკრილი, ხან გულთა მკრეღი,—
მკერდზე კი მაინც ვარდი გეჩხევა—ცდუნებასავით მწველი და კრელი..

ტფილისი, სექტემბერი.

ს. ფაშალიშვილი.

ბოროტი სინდისი, სურათი შტუკია.

მიუყარხარ!

ხილზე ვიდევით. სიღამო იყო;
მიწას სიჩუქე ეპარებოდა;
ღრუბელში სხივი ჩახლართულიყო:
ჟანასკენლად.

ესალმებოდ!

ღლე დაქანცული, დაბურთულ ტყეში
ნელა ჭრებოდა, ნელა ჰედებოდა,
და ჩემი ხელი, შენს კეთს ხელში,
თასმის ნაწყვეტათ

იკლანებოდა!

მეფიციბოდი ახალ სიყვარულს,
რომელიც, კარგო, მე არ მჯეროდა;
მეფიციბოდი გრძობას დაფარულს,
რომლის აჩრდილო

არც კი გზღებოდა!

შენი ბაისი, ღამილი ფუნელი,
შენს სულის სიმებს არ ებებოდა,
და შენი გული ნაცვეთი, გრილი,
ჩემს გულსიცემას

გერა ხედებოდა!

და თუმც ვიცოდი, შენი ოცნება
სხვასთან დაქოროდა, სხვას დაჰპაროდა
მაგრამ, მე მაინც მოგეცი ნება:

მე ტუჩი ჩემ ტუჩს

ვადაბაზოდა!

შენს ზღვის თვალეში მზის ნაქრწკალი
ხან ჩაქრებოდა, ხან კი ჩნდებოდა;
ჩემთან იყავი, მაგრამ სხვა კალი
ჰამულტის ლანდათ

არ გშორდებოდა!

არმიის მთავარ-სარდალი ავერუცუ.

და თუმც მკოცნიდი, მკოცნიდი ნაზად
ამბორი ტუჩზე გეყენებოდა.
ოხ! ეგრძნობდი მაშინ, ოხ, ეგრძნობდი კარგად
შენი აღერსის

შენვე გრცხებოდა!

თოქმის დალადა. წამოველთ გზაზე
შენ ისეც იმას მეტუნებოდი,
შუკადარებული შენ ხმის ელერაზე,
გაჩუმებულო, მე მოვაცებოდი.
და თუმც ავა აწამს აღთქმის სიპართლე
მე არ გშორდები, სულ თან დამეყვებარ,
და ვ-ღერე მიღვას თვალში სინათლე
შენი ვიქნები:

რა ვენა მიუყარხარ!..

განჯა, 1916 წ.

მარიგან.

განჯინჯანის ტაძები. მუხთარი (მამახალხის) ნახატ. ბ. ა. გუხაევსა.

განჯიკულები

(Notati homines)

ღამა 4 მოქმედება

(შედეგი *)

განჯიკი. (აღიღრმობილი მთარაღრმობა შალვას) რა გნებავთ? ხომ ვიხსოვთ ერთხელ, ნუ შეზღუდვით მეთქი! თუ მასსოფრობა გლალაობთ?

შალვა. (ცოცხლ) არა! მასსოფს მაგრამ თუ ვახსოვთ, მე პირობა არ მომიცია.

განჯიკი. ნუ თუ თქვენ არ მოვდივარ ახლად, რომ ასეთს გჯეროთას შეიძლება ცუდი შედეგი მოჰყვეს!

შალვა. შეიძლება, მაგრამ არ მგონია ჩემთვის, ვიი ვუ.

განჯიკი. უკანასკნელად გაფრთხილებთ: ჩამოვდებით, მე თქვენ მძულხართ.

შალვა. ჩემი შურსაცხეფვა, თქვენი სიყვარული იქნებოდა და არა სიძულვილი. (განჯიკი წაწვეს წინ გაბრაზებული, მაგრამ თავს შეიკავებთ.) განჯიკი: ხომ ხედავთ მე არ ვივლით.

განჯიკი. ვიხსოვთ, აქედან წახვიდეთ!

შალვა. აქ მე თქვენს ნებართვით არ მოსულვარ და წასვლას მით უმეტეს არ გგვითხებით. სჯობია ასეთი რიხით ლაპარაკს თავი დავანებოთ: ჩერწყნეთ არაფერი ვაივთ.

*) იხ. სურათიანი დახატვა № 121.

განჯიკი. თქვენთან სილაპარაკო არაფერი მაქვს.
შალვა. ნუ თუ! მაგრამ ამას ვნახავთ: ოღონდ გირჩევთ ჩემი შეშინება არ მოინდობოთ: არც აქედან წასვლაზე ფიქრო, სანამ თითონ არ უოკცემთ მაგის ნებას. არც გაბრუნება მოინდობოთ ყველაფერი უშედეგოდ ჩაიგოს. მინდა თქვენი სულს ძაფებზე ვითამაშო და ამისათვის არავითარ საშუალებას არ დავიგროვებ. თქვენი ბედი ჩნს ხელთ არის. თქვენს ვარშემო საშინელი ქველი მოგჰყოც: უკან დასახვიე გზა არც თქვენ გაბეჭთ და არც მე. (მოუახლოვდება.) თანხმა ხართ გულახდილად მოულაპარაკოთ?

განჯიკი. (მცირე ყოყმანის შემდეგ) თანხმა ვარ.

შალვა. მიპასუხებთ პირდაპირ და სწორად?

განჯიკი. შეუდღებით სიქვს.

შალვა. არ დამინდობოთ არაფერი... უფრო მალე მოგჩვენებთ.

განჯიკი. (მოუთხენელად) კმარა აზღვნი წინასიტყვეობა: ნერვები მეშლება.

შალვა. (ღირჯად) მოაწია თქვენამდე იმ ხმამ, რომელიც ქალაქში დაღის?

განჯიკი. თქვენს წყალობით? — მოაწია.

შალვა. მერე რას აპირებთ?

განჯიკი. სრულიად არაფერს.

შალვა. (აყოლებული) როგორ თუ არაფერს? ის ხმები განა თქვენ არ გეჩებათ?

განჯიკი. ჭირბების მაღლა ედგვივარ და არ მსურს სიბინძურეში სცვას შევეჯიბო.

შალვა. ღამაჯად თქველია, რომ სიქვდ არ იყოს.

განჯიკი. გავიწყდებათ...

შალვა. მიპასუხებთ პირდაპირ სიმართლედ.

განჯიკი. ერთსაც ვსრულდებ და მეორესაც.

შალვა. (შეჩერდება) ვაუშვობა გზარაღდებათ.

განჯიკი. (გაბრაზებული და თან შეშინებული) სიქვდე!

შალვა. მე კი მგონია მართალია.

განჯიკი. ბევრს ყბედობთ, ბ. ხს...

შალვა. გემოვრებთ, რომ მართალია.

განჯიკი. გირჩევთ, მოთმინებოდან ნუ გამოიყვანთ.

შალვა. რა გქნა, იქნებ მოთმინებოდან გამოიყვანეთ, მაგრამ ვიცი, რომ თქვენ დამაბეჭლეთ; დამაბეჭლეთ იმისათვის...

განჯიკი. გაითრიეთ აქედან.

შალვა. ძლიერ მოაწონს თქვენი სითამაშე!

განჯიკი. (წააფლებს ხელში ხელს) იქნებ გინდათ ძალით გაგაგლოთ? (შალვა არ იძვრის).

შალვა. რად სწუხდებით? რად იღვრებით? მე ენერგია შემდეგისათვის გამოვადგებთ. (ჩააჩერდება თვალებში) ახლა კი მიპასუხეთ: მართალია თუ არა?

განჯიკი. (სიქვთა, საბუთი ჩაქრა, საბუთი მეთქი. დამინტიკეთ ახლად).

შალვა. (უახლოვდება სურათს) საბუთად თქვენი სინდისი არ გამოდგება?

განჯიკი. საბუთი, საბუთი ყუთა. (ღელავს).

შალვა. გაგახსენებთ ყველაფერს: თქვენ ერთ დროს ეკათო შევიყვარდით ჩემს სიცილს... ის კი ქალი; გენდაურებთ არა? (შეახლებდა განჯიკს: იგი აღიღრმებული და შეშინებული მისჩერებია სურათის) ცოლობაც აღუჩავთ და რომ თავიდან მოგვეშორებინეთ დამაბეჭლეთ. ამას ჩემი გადასახლება მოაკვება. ქალსავეან მიილთ, რაც გინდობათ, რომ წვედზე ვაგდეთ. რად ცხებებთ? განა ტყუილა? მითხარით, რომ ეგორობათ... სდუნხართ, თუ არ გახსენდებით? (გარკვევით). გვიდა ნაწი: მე დაგბერუნდ და ერთხელ, შუა ღამეში ჩემი საცილედ ქუჩაში შეხვდა მთარაღი.

განჯიკი. გაბუთით ღვთისგულსათვის.

პრპ. იოზი უშვიტიძე (დაჭრილი).

დავით მიხ. ჯაფარიძე (მოკლული).

პოდპირ. დონენტი კოჭუა (დაჭრილი).

იუნკ. დავით თურქიძე (გარდაიცვ. ხოლდ).

